

Giảng Kinh Rong Chơi Trời Phương Ngoại (phần 4 và 5) tiếp theo

(Đây là bài pháp thoại Thiền sư giảng vào ngày 28 tháng 11 năm 2010, tại thiền đường Trăng Rằm, chùa Từ Nghiêm, xóm Mới, trong khóa An Cư Kiết Đông.)

Bài kệ 25

Đương tự cầu khứ thắng
Đĩ thắng vô sở sanh
Tất cố bất tạo tân
Yếm thai vô dâm hành

當自求去勝
已勝無所生
畢故不造新
厭胎無姪行

*Chỉ nên tự cầu cái thắng lợi về Pháp
Đã có pháp thắng thì không còn sở sinh
Hết sở sinh rồi thì không tạo tác thêm nữa
Muốn không còn luân hồi thì đừng nên có những hành
động phóng dăng.*

Đương tự cầu khứ thắng: Chữ *khứ* 去 trong bài kệ là chép sai, đúng ra là chữ *pháp* 法. Cái thắng mà mình đi tìm cầu là cái thắng về chánh pháp. Mình phải tự mình đi tìm cầu thắng lợi về chánh pháp, mà không phải thắng lợi về tiền tài và địa vị.

Đĩ thắng vô sở sanh: Khi đạt tới thắng pháp, tức tu tập thành công, thắng được phiền não, đam mê và hận thù, thì mình không còn sanh ra trở lại cõi hệ lụy nữa (*vô sở sanh*).

Tất cố bất tạo tân: Đã hoàn toàn không còn sở sinh (tất cố), thì không tạo ra thêm chất liệu mới cho sự luân hồi (bất tạo tân), mình không làm thêm những dây mơ rễ má của hệ lụy nữa.

Yếm thai vô dâm hành: *Yếm* là chán, *yếm thai* là không thích đi vòng vòng trong cõi hệ lụy nữa. *Vô dâm hành* là không đi về phía phóng dăng.

Đây nói về đời sống phạm hạnh của những người tu. Phạm hạnh là đời sống trong sáng của người tu. Tu là phải chế tác chất liệu thánh. Chất liệu thánh không phải do người khác ban cho mình, không phải tại Giáo hoàng cho mình là thánh mà mình trở thành thánh. Mình là thánh khi mình chế tác được chất thánh. Thánh là holiness, là chất thánh thiện trong người mình. Thánh là chất liệu được chế tác bởi giới, niệm, định và tuệ. Nơi nào có giới, niệm, định và tuệ thì nơi đó có sự thánh thiện. Có niệm, định, tuệ thì không đi vào chốn khổ đau, hệ lụy. Có niệm là có giới, có giới thì mình không giết hại, không nói dối, không tà dâm, không làm những chuyện gây ra khổ đau. Mình sống theo giới luật, theo Pratimoksha, tức giới bản của người xuất gia. Mình theo con đường phạm hạnh (holy life), đó là cuộc sống thánh thiện. Cuộc sống thánh thiện đó có được là nhờ mình biết giữ giới, mình không đi về phía phóng dăng, dâm hành. Người tu là người sống cuộc đời phạm hạnh, thánh thiện, sự thánh thiện do công phu giữ giới mà có chứ không phải do người khác ban cho mình.

(Pháp thoại ngày 02.12.2010, tại chùa Pháp Vân, xóm Thượng, Làng Mai, trong khóa An cư Kết Đông.)
Chúng ta ôn lại bài kệ 25:

Đương tự cầu pháp thắng: Mình không đi tìm cầu những thắng lợi về tiền bạc, danh vọng mà chỉ tìm cầu sự thành công trong chánh pháp. Mình phải phát tâm cầu sự thắng lợi về chánh pháp. Mỗi ngày, phải có tiến bộ trong sự tu học của mình.

Dĩ thắng vô sở sinh: Nếu đã có thắng lợi về chánh pháp rồi thì những đau buồn, hệ lụy không còn đất để sinh ra nữa. Mình chiến thắng cái giận, cái dục, sự ganh tị của mình.

Tất cố bất tạo tân: Tất là làm cho xong. Do đã diệt trừ được những dây mơ rễ má của hệ lụy, nên những phiền não mới không được tạo tác ra thêm nữa.

Yếm thai bất dâm hành: Nếu đã chán đi vòng quanh trong thế giới của khổ đau luân hồi, chúng ta phải bỏ thói dâm dăng, dừng hành động theo lối dâm dăng nữa.

*Chỉ nên tự cầu cái thắng lợi về Pháp
Đã có pháp thắng thì không còn sở sinh
Hết sở sinh rồi thì không tạo tác thêm nữa
Muốn không còn luân hồi thì đừng nên có những hành
động phóng dăng.*

Hết sở sinh, có thể được hiểu là không sinh ra trở lại trong luân hồi, hoặc là những phiền não, hệ lụy, lang thang không còn sinh ra nữa.

Bài kệ 26

Chủng tiêu bất phục sanh	種 焦 不 復 生
Ý tận như hỏa diệt	意 盡 如 火 滅
Bào thai vi uế hải	胞 胎 為 穢 海
Hà vi lạc dâm hành	何 為 樂 淫 行

*Hạt giống một khi bị đốt cháy rồi thì không sinh lại
Tâm ý đã dừng lại rồi thì cũng như lửa đã tắt
Chốn dâm căn là một biển ô uế
Tại sao lại đi tìm lạc thú ở nơi ấy?*

Bài kệ nói về nếp sống phạm hạnh của người xuất gia.
Chủng tiêu bất phục sanh: Những hạt giống của sầu đau, ái dục, hận thù, một khi đã bị đốt cháy rồi thì không thể nứt mầm và sanh ra trở lại.

Ý tận như hỏa diệt: Ý là vọng tâm tạo tác ra nghiệp. Vọng tâm đã tiêu diệt như ngọn lửa đã tắt (như hỏa

diệt). Hỏa diệt, là hình ảnh Bụt thường dùng để nói về Niết bàn.

Chúng ta thường hỏi: Khi chết rồi tôi đi về đâu? Cái gì sẽ xảy ra sau khi tôi chết? Mình nghĩ con người mình có phần xác thân và phần linh hồn. Sau khi mình chết, phần xác thân tiêu hoại không còn nữa, chỉ còn lại phần linh hồn, mà linh hồn này mình không thấy được. Linh hồn có thể đi lang thang, vất vưởng, rồi tìm một cái xác khác chui vô trở lại. Đó là luân hồi hiểu theo kiểu bình dân.

“Người thương tôi chết, tôi phải đi tìm ở đâu?“, “Cái gì xảy ra sau khi mình chết?“ Câu trả lời của Bụt là: thân và tâm này là hai cái cùng nương vào nhau mà biểu hiện một lần. Cũng như tay trái và tay phải, mình không thể cắt chia làm hai, một nửa còn mà một nửa không còn. Không có cái này thì không có cái kia, không có cái kia thì không có cái này. Thân tâm nương vào nhau mà có; quan niệm chỉ có tâm mà không có thân, chỉ có linh hồn tồn tại mà thân xác thì không, vẫn còn là một quan niệm sai lầm. Nhìn kỹ, chúng ta thấy không hẳn là thân xác không còn. Trong giai đoạn biểu hiện của nó, thân tâm tạo ra những nghiệp như nghiệp thân, khẩu và ý. Những nghiệp này có thể chúng ta không thấy, nhưng không có nghĩa là nó không có. Những tư tưởng chúng ta chế tác ra là nghiệp, là năng lượng. Nó vô hình, nhưng nó có công năng phá hoại, tiêu diệt hoặc có công năng xây dựng, trị liệu. Bất cứ tư tưởng nào mình chế tác ra cũng tác động lên thực tại trong và ngoài và nó còn hoại. Những lời mình nói, những lá thư mình viết, những gì mình phát biểu đi ra, có tác động dây chuyền liên lập tức và 15 con ngựa đuổi theo cũng không kéo lại được. Mình nói lời hận thù thì sẽ tạo ra những đồ dữ, mình nói lời thương yêu sẽ tạo ra sự xây dựng. Những lời mình đã nói, tuy mình không nghe nữa, nhưng nó đang còn. Những gì mình đã làm bằng hình hài, tuy mình không thấy nữa, nhưng nó đang đi vào thực tại và đang chuyển biến. Đó là nghiệp.

Tâm thức và thân nương nhau mà có, nó không phải từ không mà trở thành có, nó chỉ từ chỗ chưa biểu hiện mà biểu hiện ra. Ví dụ, trong phòng này có hơi nước do mình thở ra, hơi nước có trong không gian; nhưng mình không thấy được. Nhưng nếu nhiệt độ trong phòng ấm, thì hơi nước sẽ đọng lại thành những giọt nước nhỏ và mình bắt đầu thấy sương mù. Lúc chưa thấy sương mù, mình cho là không có hơi nước và khi thấy sương mù, mình cho là có hơi nước. Kỳ thực, mình không thể nói là không có mây, tại vì mây đang ở trong mình, đang bao quanh mình mà mình không thấy. Thấy được là biểu, chưa thấy được là vô biểu.

Mình đã quen với hình thức hiện nay của mình, mình hỏi: Khi chết đi mình sẽ thế nào? Mình kẹt vào hình thức thì mình không bao giờ tìm ra được. Khi ngọn lửa tắt, mình hỏi nó đi về đâu? Đi tìm ngọn lửa dưới hình thức của ngọn lửa thì không bao giờ mình tìm ra ngọn lửa. Ngọn lửa không bao giờ mất. Khi đang biểu hiện, ngọn lửa chế tác ánh sáng, sức nóng và khói. Khi ngọn lửa không còn nữa, những cái nó chế tác vẫn còn. Vì vậy, đi tìm ngọn lửa là một chuyện rất ngây thơ.

Tâm ý không biểu hiện nữa (*ý tận*) giống như ngọn lửa không còn biểu hiện, nói nó có giống như cái ngày xưa mình thấy không đúng, mà nói nó không có cũng không đúng. Ba chữ *như hỏa diệt* rất phổ thông, chính đức Thế Tôn đã dùng ba chữ đó để nói về Niết bàn. Đừng dùng hình ảnh mình đã có sẵn để đi tìm. Ngọn lửa đã tắt rồi, làm sao mình tìm được, từ *biểu* nó đi trở về *vô biểu*.

Khi tất cả những phiền não như tham dục, sân hận, si mê đã bị đốt cháy, thì luân hồi không còn tiếp tục. Mình không còn tìm được, tại vì sự luân hồi của những phiền não, khổ đau, hệ lụy đã chấm dứt.

Bào thai vi uế hải: *Bào thai* là cơ quan sinh dục của phụ nữ. *Uế hải* là the sea of impurity.

Hà vi lạc dâm hành: Là người xuất gia, tại sao mình còn đi tìm lạc thú nơi chỗ đó? Đây là sự thực tập quán chiều bất tịnh. Tại sao còn tìm khoái lạc nơi chốn đó? Đây nói về đời sống phạm hạnh của người tu.

Bài 27

Tuy thượng hữu thiện xứ
Giai mạc như nê hoàn
Tất tri nhất thiết đoạn
Bất phục trước thế gian

雖上有善處
皆莫如泥洹
悉知一切斷
不復著世間

*Tuy phía trên kia có những cõi trời
Nhưng cũng không đâu bằng Niết bàn
Đã có nhất thiết trí thì cắt bỏ được tất cả
Ta không còn vướng mắc nữa vào thế gian.*

Tuy thượng hữu thiện xứ: Tuy ở trên kia có những cõi trời tốt lành, như cõi sắc giới hay vô sắc giới.

Giai mạc như Nê Hoàn: Nhưng không có cõi nào an toàn, hạnh phúc như Niết bàn.

Tất tri nhất thiết đoạn: *Tất tri*, là biết hết; *tất tri* là tên xưa của nhất thiết trí (sarvajñāna). Khi mình lấy ra được hết những phiền não, những ý niệm về có – không, tới – đi, còn – mất, ta – người, thì mình đạt tới nhất thiết trí. Có nhất thiết trí, tất cả đều được đoạn trừ.

Bất phục trước thế gian: Ta không còn vướng mắc vào trong cõi đời tục lụy. Tuy ở trong cuộc đời tục lụy, nhưng ta không bị cuộc đời tục lụy ràng buộc. Phạm

thánh đồng cư, cùng ở chung một cõi, nhưng có người có tự do, có người lại không; người không có tự do là kẻ phạm, người có tự do là bậc thánh.

Bài kệ 28

Đô khí như diệt độ
Chúng đạo trung tư thắng
Phật dĩ hiện đề pháp
Trí dũng năng phụng trì

都棄如滅度
眾道中斯勝
佛以現諦法
智勇能奉持

*Buông bỏ hết, đã qua bờ diệt độ
Trong các con đường, đây là con đường đẹp nhất
Bụt đã diễn bày pháp chân đế
Kẻ có trí và có dũng có thể làm theo.*

Đô khí như diệt độ: *Đô* là tất cả (together), *khí* là buông bỏ (letting go), buông bỏ tất cả để đi tới phía bên kia, chỗ mà mọi phiền não đều bị tiêu diệt.

Chúng đạo trung tu thắng: *Chúng đạo trung*, là trong tất cả con đường. Trong tất cả các con đường, con đường tới Niết bàn là con đường đẹp nhất.

Phật dĩ hiện để pháp: *Để* là sự thật. Bụt đã diễn bày pháp chân đế. Đức Thế Tôn đã vì ta trình bày giáo pháp về “Bốn sự thật”. Ngài đã hiến tặng cho ta một con đường, một giáo pháp về “Bốn sự thật”.

Trí dũng năng phụng trì: Là kẻ trí, là kẻ có dũng cảm thì phải có khả năng phụng trì theo. *Phụng trì*, là tiếp nhận và hành trì theo.

(Còn tiếp)

Sinh hoạt quán niệm tháng 3 năm 2023

- Ngày quán niệm đầu tháng 3 năm 2023 của tăng thân Thuyền Từ sẽ được tổ chức vào thứ Bảy 4 tháng 3 từ 10 giờ sáng tới 5 giờ chiều tại chùa Hoa Nghiêm (tại đoàn quán Gia Đình Phật Tử, thay vì chánh điện), 9111 Backlick Rd, Fort Belvoir, VA 22060. Điện thoại của chùa 703-781-4306. Kính xin quý vị đem theo phần ăn trưa riêng cho mình để mình ngồi ăn chung với nhau và mang y phục thoải mái để ngồi thiền. Quý vị, nếu muốn, có thể mang thêm thức ăn chay để mời các vị khác trong tăng thân. Xin vào trang nhà dưới đây để biết thêm chi tiết: <https://crpcv.org/thuyentu/>
- Các thời thiền tập buổi sáng thứ Ba tới thứ Sáu 7-8:30AM và tối quán niệm thứ Năm từ 7-9PM tại MPCF đã được thay thế bằng viên liên Zoom. Xin vào trang http://mpcf.org/regular_sessions_online.html để ghi danh.

Quỹ tu học:

Quỹ trước còn	\$ 4197.34
Đóng góp ngày quán niệm tháng 2	\$300.00
Phước sương chùa Hoa Nghiêm	\$300.00
Quỹ còn	\$ 4197.34

Thuyền Từ

10413 Adel Road
Oakton, VA 22124